

POSTANOWIENIE

4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 4 grudnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa Z. H.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w Bydgoszczy, Skarbowi Państwa - Komendantowi Głównemu Policji w Warszawie i Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Skarbu Państwa - Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 14 kwietnia 2023 r., I ACa 746/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 kwietnia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, po rozpoznaniu sprawy o zapłatę z powództwa Z. H. przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w Bydgoszczy, Skarbowi Państwa - Komendantowi Głównemu Policji w Warszawie, Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z 1 marca 2022 r. w ten sposób, że zasądził od Skarbu Państwa - Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy na rzecz powoda kwotę

120 000 zł wraz z odsetkami; oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie; oddalił apelację pozwanego i orzekł o kosztach postępowania.

Pozwany Skarb Państwa - Prokuratura Okręgowa w Bydgoszczy wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji w części, tj. w pkt I a, w którym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 000 zł wraz z odsetkami, w pkt I b - w zakresie odnoszącym się do Skarbu Państwa - Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy oraz w pkt 4. Na tej podstawie skarżący wnosił o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i orzeczenie merytorycznie, ewentualnie uchylenie tego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony –

co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano oczywistą zasadność skargi.

Przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Powinna w związku z tym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia prawa materialnego i procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. postanowienia SN: z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02; z 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05; z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06).

W analizowanej skardze kasacyjnej nie wykazano tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny rozważył bowiem całokształt okoliczności sprawy karnej oraz wniesienia i popierania aktu oskarżenia przez prokuraturę, a podniesione zarzuty stanowią jedynie polemikę z wykładnią przepisów i oceną ustaleń faktycznych dokonaną w toku instancji.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[SOP]

[a.ł]

